

Editorial

Guanyar a la dreta

Les properes eleccions municipals i autonòmiques, es presenten amb un tema d'una urgència indiscutible: guanyar a la dreta. Aquesta és una qüestió fonamental, juntament amb fer avançar el nacionalisme i fer possible un desenvolupament autonòmic sense dependències i cap al ple auto-govern. Cal transformar l'autonomia migrada d'avui en el marc polític que permeti la recuperació nacional de Mallorca i dels altres pobles de les illes.

El govern de la dreta, dins la nostra comunitat autònoma, ha tingut unes greus conseqüències, que en absolut podem ignorar. La dreta ha governat durant el primer període de funcionament de les noves institucions autònomes, en el qual era fonamental, des d'una gestió rigorosa i eficaç, demostrar-ne la seva utilitat per a resoldre els problemes que afecten la nostra societat. Es tractava d'arrelar les institucions, acostant-les al poble i creant consciència de poble. Res d'això s'ha fet. No s'han aprofitat les possibilitats que ofería l'Estatut per a legislar, per a dur una gestió de govern positiva i eficaç, i per a iniciar la reconstrucció nacional de les illes.

El govern de la dreta (fet possible gràcies a l'acord i distribució d'àrees d'influència entre AP i UM) ha estat marcat per l'escàndol i la ineficàcia. Fets com la vinculació del President Canyelles amb les empreses Torcal i Zeus, la irregularitat permanent en la contractació de personal, les greus irregularitats a nivell administratiu i comptable (posades de manifest per l'auditoria del Tribunal de Comptes), l'abús en la contractació directa d'obres i serveis (tant dins el Govern, com dins el Consell Insular), les irregularitats en les concessions de subvencions, els escàndols entorn a les actuacions de consellers (Sáiz, Soler, etc.), l'ús discrecional del talonari com a fórmula d'electoralisme permanent, i un conjunt d'actuacions irregulars que han omplert quotidianament les planes dels diaris, han estat factors que han degradat profundament la política d'aquest govern. I, amb el govern, han deteriorat el prestigi de les institucions i el propi sentit de l'autonomia.

S'han produït gestions desastroses, com l'efectuació en matèria d'ordenació territorial, que merescu la reprovació parlamentària a la política del Sr. Jeroni Sáiz, i que ha deixat el nostre territori en mans dels especuladors i urbanitzadors. El govern s'ha oposat a tot el que significava racionalitzar el creixement urbanístic i a dur una política de protecció d'espais naturals adequada a les necessitats de l'illa.

No ha existit, tampoc, una política econòmica i social adreçada a fer viable un desenvolupament més equilibrat, racionalitzant el sector turístic, potenciant i modernitzant la ramaderia i l'agricultura i promovent la indústria. Això ha estat substituït per vaporosos projectes (de costos finançament), o per iniciatives esporàdiques, gairebé sempre motivades per l'amiguisme o per la defensa d'inter-

esos ben concrets.

No hi ha hagut política cultural, i la cultura s'ha concebut com a una exhibició (el darrer exemple: l'exposició "Països A la" amb un cost de 40 milions). No s'ha promogut la normalització lingüística, existint una negativa manifesta a acceptar la unitat de la cultura catalana i la necessitat de treballar conjuntament amb Catalunya i el País Valencià.

L'abast de la política de la dreta també s'ha manifestat en els ajuntaments. Han sovintejat els escàndols i les corrupcions, en especial en els termes del litoral on els interessos especuladors s'han lligat íntimament a la dreta (AP, PDP, UM i CDS). S'han produït casos que farien avergonyir a qualsevol ciutadà democrata: destruccions del patrimoni històric, corrupció i venalitat, afavoriment d'interessos privats i de l'especulació, agressions a regidors de l'oposició, etc.

Es necessari acabar amb aquestes situacions. Cal guanyar a la dreta, i cal que la victòria de l'esquerra sigui un pas cap al refermament de l'autogovern i no cap a un augment de la dependència del centralisme. Per fer que l'autogovern sigui un avenç clar en la consecució de les llibertats reals i en la millora de les condicions de vida del nostre poble, és imprescindible ampliar les competències i atribucions de la nostra autonomia, i dotar-les dels recursos financers necessaris (que el neocentralisme del PSOE ens ha limitat permanentment), i això sols ho pot plantejar l'esquerra nacionalista.

Guanyar a la dreta és l'únic camí que pot obrir un procés de reestructuració econòmica i social, de preservació del medi natural i del patrimoni històric, i de reconstrucció cultural i nacional. Hi ha un projecte il·lusionador que ha d'esser emprès per tots els sectors de la nostra societat. I aquest projecte no és exclusivament electoral, cal que cadascú, treballadors, petits empresaris, pagesos, joves, professionals, ensenyants..., des del seu lloc respectiu, aportí el seu esforç. S'ha de manifestar la vitalitat d'una societat civil emergent que aspira a reconstruir la nació, des de perspectives de justícia i de llibertat. Però cal, també, que hi hagi un canvi dins les institucions, un canvi que es pugui fer ressò de les aspiracions de la nostra societat.

Per als nacionalistes del PSM-EN, guanyar a la dreta, vol dir aspirar a la realització d'un programa de govern nacionalista i de progrés, sense submissions exteriors de cap casta. Vol dir que l'autonomia sigui governada pels qui són veritablement autonomistes, i no es conformaran amb una gestió provinciana i obedient a les ordres de Madrid, sinó que lluitaran per a engrandir-la cap als màxims nivells d'autogovern. Aquesta és la funció de l'esquerra nacionalista. Guanyar a la dreta és necessari i és possible, i cal que la seva derrota obri pas a una política autènticament progressista i de recuperació de la nostra identitat nacional. Aquest és el gran repte de les properes eleccions.

Sebastià Serra Busquets.

Acta

SEBASTIÀ SERRA BUSQUETS, professor d'Història Contemporània a l'Universitat, fill d'agricultors, nascut el dia 30 de març de l'any 1950 a l'Hort de Son Plaet, a Sa Creu Vermella, a la carretera de Sineu. 177 d'estatura. Calça un 42. Es diputat pel P.S.M., Esquerra Nacionalista, etc., etc.

DETINGUT que fou pel que subscriu sense oposar resistència, a les 4 en punt de la tarda a l'antra de conspiració política anomenat la "Bodegueta Santo Cristo", al carrer del mateix nom,

DECLARA:

—Desdejunar suc de taronja, queixir i tè.

—Fumar poc i beure amb mesura.

—Tenir com a llibres de capçalera, avui ara mateix: "Contra el Estado nacional", de Gurutx Jáuregui, "Reculls finals", de Pi i Margall, i per darrera lectura romàntica del dia, ja de matinada, "Entre el roig i el negre", d'Estendhal.

—Que els seus vicis ocults més arrelats, son el colcar en bicicleta i perdre's de tard en tard un parell d'hores per qualque platja solitària.

—Que la seva gran frustració, és la impotència diària davant aquesta societat de consum destructora, devoradora d'homes.

—Que el seu somni més freqüent, és un en el que viu en un món idíl·lic, poc competitiu, amb uns sistemes d'educació col·lectius racionals, més relaxats, més civilitzats, de més qualitat..., i un parell d'heretges més indignes de menció.

—Que si tornàs a néixer, potser el que li agradaria ser, seria advocat especalista en temes socials, o, escoltau bé que això és greu: conrador, agricultor

a l'hort de Son Palet! Que Déu li conservi la innocència!

—També que troba que l'actual Estatut d'Autonomia és totalment insuficient per a la nostra realització plena com a poble, però que, sobretot el que ens cal, és continuar lluitant amb totes les nostres forces per a deixondir consciències condormides, genteta hivernada, mallorquins ale...ais.

—Que en món sense utopies seria com un plat fava-pelada freda. Seria un món de robots, fred, despersonalitzat. Que petites accions quotidianes, amb forta dosi de pragmatisme si voleu, diu, son ben positives, si van dirigides a la construcció passa a passa, acte a acte, mot a mot, d'aquest món ideal que tots desitjam, diu, ell.

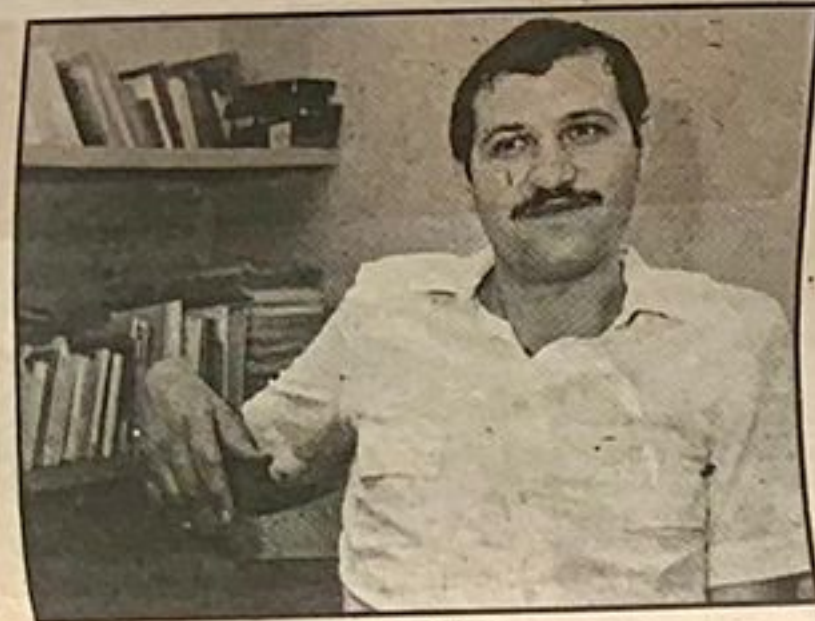
—Que, efectivament, sobre les utopies hi hauria molt que parlar. Les utopies són fins que deixen de ser-ho. N'hi ha inclús que ho son en relació directe que convenen a uns interessos ben concrets. Hi ha utopies fomentades, clar. Voler anar a Lluc en bicicleta, per exemple, no és una utopia; ho serà si et negues a pedalejar...

—Es reafirma, caparrut, tossut elevat a l'enèssima potència, com a lluitador pel nacionalisme d'esquerrers, per la denúncia incansable al Parlament, allà on sia, de les marginacions, les injustícies socials —tantes mancances!—, les animalades ecològiques, urbanístiques, degradadores del paisatge, de la terra, de les belleses naturals, i, com a conseqüència directa, del nivell de qualitat de vida, de l'home mateix...

—Repetix vegada i altra la fe que té en el P.S.M.

(Segueix a la pàgina següent)

Per un canvi dins la política agrícola: El camp mallorquí pot tenir un futur

Mateu Morro.

Des de fa molts d'anys, la pagesia il·lenca pateix una forta crisi. Fins a l'extrem que moltes veus del camp s'han plantejat si dins el context actual hi ha un lloc per a la pagesia mallorquina. La plena integració dins la CEE planteja nous problemes i noves interrogants, agreujades per la manca d'informació i d'iniciativa de la Conselleria d'Agricultura i del Govern de Madrid.

El problema prioritari és de fer rendibles les explotacions, cosa que a Mallorca és més difícil a causa de la insularitat. La insularitat augmenta molt els costos de producció (adobs, maquinària...). Per exemple, a Múrcia, els plàstics per hivernacles estan a la meitat de preu dels de Mallorca. Hi ha gent que es beneficia d'això: al pagès no li resta més remei que pagar al preu que li diuen, ja que no pot anar a comprar a una altra banda.

D'altra banda, a Mallorca la pagesia ha estat reduïda a mínims, perdent continuament terres, homes i capitals. Les explotacions són petites, i això fa que no hi hagi possibilitats —llevat de comptades excepcions, com és ara la patata pobra— d'aconseguir quantitats com per pensar en l'exportació. L'única forma d'aconseguir extensions, hauria d'esser mitjançant el cooperativisme. Això ens li-

mita molt al mercat interior, on hem de competir amb desavantatge amb les grans empreses peninsulars, que ens envien els seus excedents i ens imposen els preus.

El Govern de Madrid es nega a diferenciar la realitat de la nostra pagesia de la d'Extremadura. La planificació general de l'Estat espanyol no té en compte les realitats diferenciades. En aquest nivell el centralisme és el principal responsable. Pel PSOE parlar de protecció del mercat interior, per exemple, és anticonstitucional, i insolidari. En aquest sentit, la visió estatal-centralista del PSOE és molt superior a la d'altres Estats europeus. De fet, a la CEE, hi ha propostes concretes sobre la problemàtica de les illes gregues i italianes, on es reconeix que els mercats insulars són mercats especials (cosa que tenen molt clara a Anglaterra on, es diferencia el producte anglès de millor qualitat, del producte extern, més manipulat).

El problema de la pagesia mallorquina és també un problema polític: necessitem un Govern Autònom amb un màxim de competències, competències totals en matèria agrícola i ramadera, ja que la reconversió del sector, ha d'esser feta des de Mallorca, no des de Madrid.

Es la Comunitat Autònoma qui ha de determinar quin és el futur agrícola de Mallorca, investigant quins són els cultius adients, pensant en el mercat interior i exterior, i quines són les zones on s'han d'implantar. Cal potenciar camps d'experimentació, i fer possible l'aprofitament de les línies d'ajudes de la CEE més adequades a la nostra realitat. La dreta no ha fet res, fins i tot res del que hagués pogut fer. Des de la Conselleria sols s'ha respirat incapacitat, i —en el pitjor dels casos— la defensa d'interessos privats.

Perquè el camp mallorquí pugui tenir un futur cal tota una nova política, que es planteja:

a) Respectar la nostra realitat insular, protegint el mercat interior, i emmanant la producció agrícola-ramadera cap a aquest, que és —gràcies al turisme— un mercat molt bo. Ja que el nostre és un mercat limitat, s'ha de controlar l'entrada de productes de fora. Els nostres pagesos han de poder competir amb igualtat amb les produccions externes. S'ha de fer possible l'equilibri eco-

nòmic i que els preus siguin els adequats pels consumidors i pels productors pagesos. Això és impossible sense la intervenció pública, i d'una correcta política de subvencions.

b) S'ha d'aprofitar la nostra realitat cultural, fomentant i cercant la bona qualitat dels productes (hem de fer un bon vi, una bona sobrassada, un bon formatge...). Amb una bona política de denominacions d'origen.

c) S'ha de fomentar i promoure el consum dels nostres productes, fent de manera continuada campanyes de promoció dels productes mallorquins de qualitat.

d) S'han de potenciar les empreses de transformació de productes agrícoles, basades en aquestes produccions de qualitat, per tal de protegir els nivells de renda de la petita empresa familiar i fer-la competitiva. En especial s'ha de fomentar la manufactura de productes pensats de cara al mercat interior, que de fet es una manera d'exportar, i a la llarga de potenciar l'exportació directa dels productes mediterranis (albercocs, ametles, figues, figues de moro, etc.).

e) La CA ha de determinar quins són els cultius més adequats, i quines són les zones on s'han d'implantar. S'han d'abandonar els cultius que dins la CEE són excedentaris. Per exemple les ovelles ara són un bon assumpte en tots els aspectes. Hi ha d'haver una planificació dels conreus. La CA ha de potenciar la investigació i l'experimentació, i s'ha d'informar eficaçment els pagesos.

f) S'ha de fomentar el cooperativisme, tant de producció, com de comercialització. Cal mecanitzar en grup, i fer més rendibles les explotacions.

g) Cal una política sanitària eficaç. El problema no són les matances. El problema està en la manca de control en les importacions (per exemple, de carn de porc malalta), en la manca d'un servei eficient de menesalia, i en la manca d'escorxadors controlats sanitàriament.

Mateu Morro,
Secretari General del PSM-EN

Acte homenatge

Una de les característiques dels democràtics és el recordar i enlletir els homes que han lluitat per la llibertat. N'Emili Darder, n'Alexandre Jaume, n'Antoni Mateu i n'Antoni Ques, varen ser elegits pels feixistes com a símbol d'una desfeita: la de l'estat democràtic i la de les llibertats nacionals. Avui són el símbol de la millor tradició democràtica que ha donat la nostra terra.

El PSM-Esquerra Nacionalista organitzà el propassat vin-i-tres de febrer, un acte en record de totes les víctimes del franquisme, aprofitant que es complia el cinquanta aniversari de l'assassinat d'aquests quatre mallorquins il·lustres. Tots quatre seran recordats i coneguts per les generacions futures com a bons i generosos fills de Mallorca.

Acta

(Bé de la pàgina anterior)

E.N., i en la fortalesa i salut dels vots que el recolzen. I en un sensible augment, a les properes eleccions.

—Que, assabentat pel que subscriu que el diari "El País" li regalava la portada sencera del suplement de diumenge que ve,

perquè ell hi escrigués sols una frase, manifesta que, en color verd i en lletres de motllo hi posaria: "NO VOS DEIXEU ENGANAR!", frase lapidària que escriu sense el més mínim tremolor del bolígraf, amb premeditació i alevosia, i sense els atenuants d'intoxicació alcohòlica ni droga-dependència.

CONVICTE de tot, i com a primer correctiu, la grua municipal li segresta el Peugeot 205 que tenia aparcant un poc a la bruta a la Plaça de Santa Eulàlia.

Seran 3.200 pessetes i el lliit, estimat, idò, què et pensaves?

Biel Florit Ferrer
Març 87

Conservació de la natura i política forestal

TRES EIXOS:

- Espais protegits i espais a protegir.
- Vida salvatge.
- Espais forestals.

ESPAIS PROTEGITS I ESPAIS A PROTEGIR:

Els espais protegits es diferencien entre els que són propietat d'organismes oficials (C.A., C.I.M., ICONA...), com puguin ser s'Albufera, Binifaldó, Tossals Verds, Son Moragues, etc..., i els que són de propietat particular: Trenc-Salobrar, Punta de n'Amer, etc. Tant els uns, com els altres, són fràgils enfront de diferents amenaces: el foc, tenim l'exemple de la Punta de n'Amer, vessaments d'aigües brutes, que sembla ocórrer a s'Albufera, pessims plantejaments sobre certs ecosistemes —com és el cas de la pista forestal de Son Moragues o de la xerxa brutal de sotobosc que s'hi dugué a terme—, aprofitament irracional de recursos: alzinar de Son Massip (Escorca), alzinar de Ternelles, arena d'el Trenc, etc.

Tant els de propietat oficial, com particular, han de menester estudis bàsics d'on treure normes de protecció i vigilància. Els estudis han de ser fets per tècnics en la matèria: ornitòlegs, botànics, geòlegs, etc., tant per part d'organismes oficials, com per a cooperatives professionalitzades en la matèria i amb l'ajut oficial. S'ha de cercar encara que sigui en els papers, quin és l'estat òptim de la zona en estudi, etapes de regeneració si la zona està degradada per qualsevol motiu, recursos a aprofitar, mesures preventives per a la seva conservació, etc.

En quant als espais que no tenen i necessiten protecció: Serra de Tramuntana, Son Jaumell (Cap d'es Freu, Son Mesquida, Cala Agulla), Marina de Llucmajor, Sa Duàia d'Artà, Albufereta de Pollença, Cala Mondragó, etc..., encara que aquests espais no estiguin defensats per cap llei, s'hi han de fer estudis, i vigilar-se com és obligació.

VIDA SALVATGE:

L'eix de vida salvatge, ha de ser tengut molt en compte. La seva feina és l'estudi, vigilància, defensa i divulgació de tots els espais on hi hagi un bri de vida salvatge, a la mar, terra, a Ciutat... Els casos més especials o amenaçats, han de tenir, per part dels responsables d'aquest eix, un poder d'actuació clau i sense entorpiraments per part d'altres poders.

ESPAIS FORESTALS:

Aconseguir recuperar els boscos autòctons amb perspectives forestals i agrícoles d'aprofitament futur i, en conseqüència, d'herència rica i digna per deixar als que ens succeiran.

Escoles d'ensenyament i potenciació de cooperatives agrícoles i forestals per a dones i homes provenents del camp i la muntanya. Agairar a aquestes persones la feina, inclús en període d'ensenyament. Treballs de repoblació, neteja de torrents litorals, boscos, vores de carreteres, xermes, podes, prevenció i extinció d'incendis, viviers de plantes...

La relació entre els espais forestals i els espais agrícoles, es molt mínima, l'evolució favorable dels primers, són molt beneficiosos per als segons. Cada zona ha de ser estudiada, explicada i desenvolupada per a treure profits que potser fins ara es desconeixen. Hi ha d'haver un assessorament tècnic per part d'organismes oficials o de grups cooperativistes, amb l'ajut del Govern. S'han de fer comunals la majoria de muntanyes de Mallorca, on els pobles són els beneficiaris i responsables directes, amb directrius per assegurar la riquesa forestal, fauna, flora i aprofitament de fusta o altres productes. Aquesta qüestió duu la conseqüència d'expropiacions d'extensions de muntanya a una dotzena de grans propietaris.

La creació de Parcs Naturals, com el de la Serra de Tramuntana, es veuria més reforçada i factible a curt termini.

Joan Vicenç Lillo i Colomar
Mallorca, Febrer del 1987.

Grup parlamentari PSM-Esquerra Nacionalista

Molta feina i ben feta

Fins al desembre de l'any passat el grup parlamentari PSM-Esquerra Nacionalista va estar format per quatre diputats. D'ençà d'aquell mes ha quedat reduït a tres a conseqüència del pas al grup mixt d'un dels seus membres. En el conjunt del Parlament (54 diputats) el percentatge de representació del nacionalisme d'esquerra era clarament minoritari (representava un 7'4 o/o). Idò, a l'hora de fer el balanç d'aquests quatre primers anys de funcionament autònom ens trobam que el grup més petit de la Cambra ha realitzat una tasca parlamentària molt abundant i de notable qualitat política. Si quantifiquem el treball que han dut a terme els diferents grups del Parlament, comprovam que el PSM-Esquerra Nacionalista ocupa el primer lloc en iniciatives parlamentàries si es té en compte la proporció nombre de diputats/treball parlamentari realitzat.

Volem dir amb això que el PSM-EN amb el seu 7'4 o/o del total dels diputats ha impulsat el 32'4 o/o de les iniciatives que han estat promogudes en el si de la Cambra, descomptant-se, és clar, aquelles que únicament podien ésser impulsades pel Govern, com són les Lleis. El grup PSM-Esquerra Nacionalista ha estat el més treballador del Parlament, i continua essent-ho aquests primers mesos d'enguany. El requadre següent permet veure-ho amb claredat en referència a cinc tipus concrets d'activitat parlamentària:

	1983	1984	1985	1986
	PSM	Altres	PSM	Altres
Proposicions de Llei	4	5	7	12
Proposicions No de Llei	8	21	12	22
Interpel·lacions	2	5	11	22
Preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple	6	10	21	66
Preguntes amb sol·licitud de resposta escrita	22	31	52	103
Total	42	72	103	225
	36'8 o/o	63'1 o/o	31'4 o/o	68'6 o/o

En conjunt, i tenint en compte els cinc tipus d'iniciativa parlamentària abans assenyalats, el Grup Esquerra Nacionalista-PSM ha impulsat 328 iniciatives parlamentàries que representen un 32'4 o/o de la totalitat del treball d'aquest tipus dut a terme en el Parlament. Les altres iniciatives corresponen quasi exclusivament al PSOE, ja que el Grup Regionalista (UM) ha practicat un absentisme gairebé total d'iniciativa parlamentària: del 1983 al 1986 tan sols participà en la presentació de tres Proposicions de Llei i dues Proposicions No de Llei. Amb l'excepció d'un únic cas, les seves iniciatives foren fetes conjuntament amb altres grups de la Cambra.

El Grup Parlamentari Socialista (PSOE), que representa un 38'8 o/o del nombre total dels diputats, té un percentatge de treball parlamentari del 67'6 o/o, amb la qual cosa és el seu rendiment com a grup és notablement inferior al del PSM. Vegem-ho comparativament en el següent requadre:

	o/o diputats	nombre i o/o iniciatives parlamentàries	rendiment per diputat
PSM	(4) 7'4 o/o	(328) 32'4 o/o	(82) 8'1 o/o
PSOE	(21) 38'8 o/o	(686) 67'6 o/o	(32) 3'2 o/o
UM	(6) 11'1 o/o	(5)	(0'8)

El treball parlamentari del Grup Esquerra Nacionalista-PSM ha estat orientat a promoure iniciatives legislatives i a controlar l'actuació del Govern. Els nostres parlamentaris han incidit sobre la diversitat de problemàtiques que tenen les Illes Balears, i especialment en les de caràcter medio-ambiental, socio-econòmic i cultural i lingüístic.

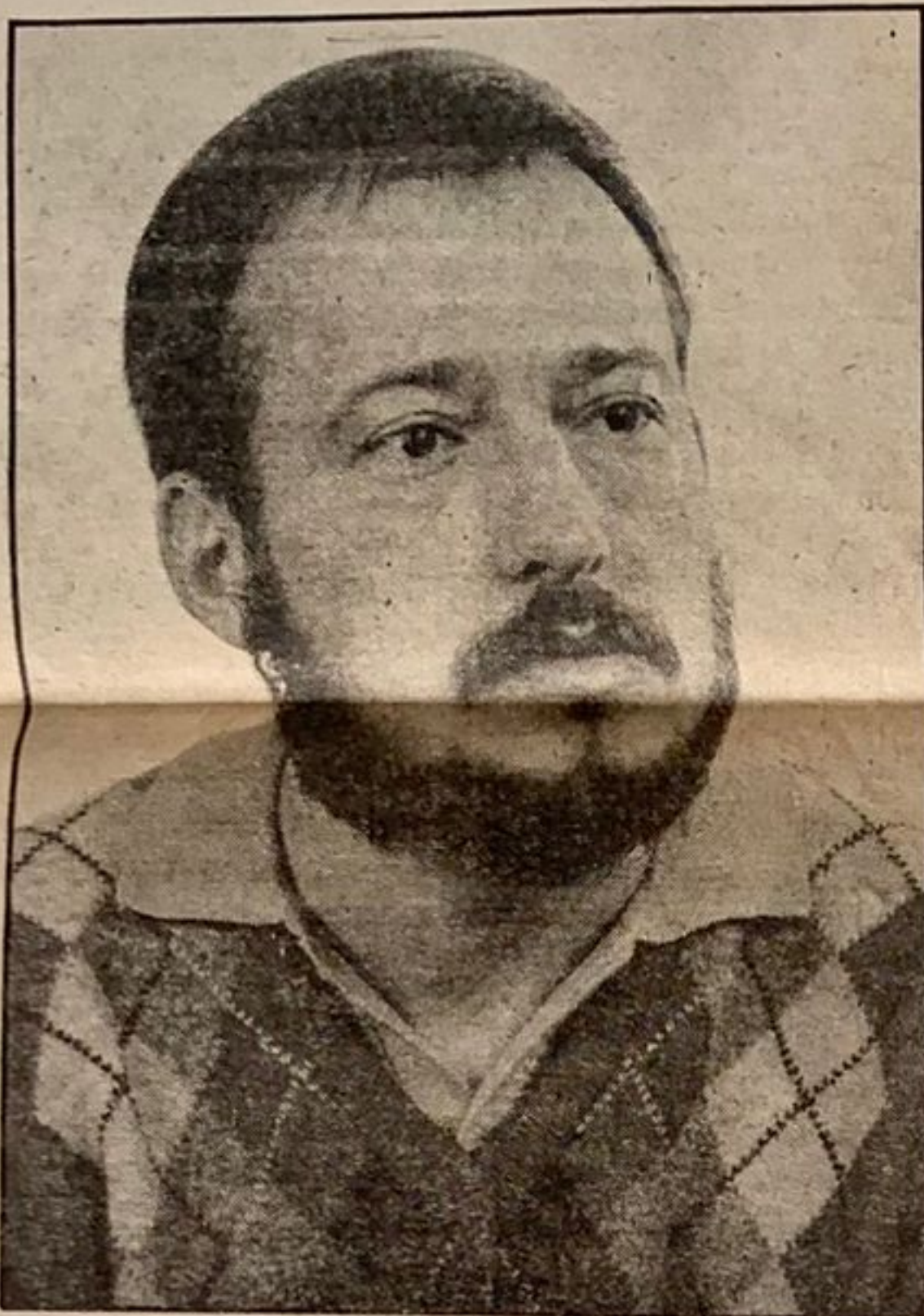
A més a més, Esquerra Nacionalista-PSM ha presentat quantitats molt considerables d'esmenes a tots els Projectes de Llei presentats pels altres grups parlamentaris. La nostra actuació sempre ha anat orientada a fer-hi aportacions constructives i ha tingut un doble objectiu: eixamplar la nostra capacitat d'autogovern i introduir-hi plantejaments progressistes (lluïta per la justícia social i per la conquesta d'un model de democràcia àmpliament participativa).

Cohents amb la nostra voluntat d'ampliar les competències actuals de l'Estatut, varem donar suport a les Lleis Orgàniques que el Govern autònom presentà per tal d'aconseguir que l'Estat en transferís la gestió de l'ensenyament i la política hidràulica.

Tot plegat, podem dir amb satisfacció que el Grup Esquerra Nacionalista-PSM ha complert ben satisfactòriament amb el compromís de treballar molt i bé —d'acord amb el seu programa nacionalista i d'esqueres— que va contreure l'any 1983 amb els electors.

A les eleccions del 1987, augmentarà la presència institucional de l'Esquerra Nacionalista

Andreu Pons cap de llista del PSM-Esquerra Nacionalista a Sóller

Per primera vegada el PSM-Esquerra Nacionalista presenta una llista pròpia a l'Ajuntament de Sóller. Una llista jove i de joves on s'hi representen tots els estaments socials i culturals de la Vall.

Tot i això, el PSM no és un desconegut a Sóller. Anys enrera hi havia un grup de militants que treballà en col·laboració amb altres sectors de l'esquerra per presentar l'any 1979 la llista d'Esquerra Sollerica que aconseguí dos regidors.

Arran del referèndum de l'OTAN, es tornà constituir l'agrupació local que ja treballà a les darreres eleccions al Parlament. Després d'aquesta fita, comença a treballar per a la consecució d'una llista alternativa d'esquerres a l'Ajuntament sollerí. Encapçala aquesta llista Andreu Pons, un sollerí prou conegut de tothom i que resumeix la composició de la llista electoral; una llista jove i capaç de treballar amb la màxima serietat i, sobretot, amb il·lusió.

Per conèixer les passes que du a terme aquest "nou" grup, parlarem amb Andreu Pons, que d'entrada ens manifestà que ell parlava "en nom de tots els membres del PSM a Sóller i que mai no volia assumir un paper de protagonista dins del grup de treball. Crec —ens digué— que

no m'heu de veure com el cap de llista, sinó com un membre que estarà en tot moment en col·laboració amb tots els membres del partit. Un cap de llista no és un ésser individual i omnipotent, sinó el coordinador d'una tasca en equip.

Ja amb aquest pròleg, iniciarem l'entrevista:

—Com veus Sóller ara, en 1987?

En general, els sollerics tenim una imatge fatalista i poc esperançada davant el futur. Hi ha un sentiment d'impotència, que res no es pot solucionar. Pensam que això ve donat pel mal govern que han duit a terme les dretes a Sóller. Fins ara l'esquerra (llegiu PSOE) no ha sabut crear una alternativa que inspirés confiança al poble.

—I quina solució hi veus?

Creim que la primera tasca és fer una política transparent. El poble ha de saber què passa a l'Ajuntament i què fan els membres que ells han votat.

Per altra banda, això no basta. S'ha de fer, també, una política realista. El poble està cansat de rebre projectes i realitzacions que no fan cap referència a la problemàtica real de Sóller. S'han fet moltes coses, però no n'han acabada cap.

Els polítics tradicionals ja "han fet es brou" i no saben posar remeis i, encara pitjor, no veuen els problemes que hi ha. Per afegit, volen perpetuar-se en el poder. Ja és hora que els joves poguem tenir una veu crítica i, a l'hora, creadora d'iniciatives vàlides i ben concretes.

—Has parlat de la gestió de l'actual Consistori. Què en penses, d'això?

Quan Unió Mallorquina prengué el govern de l'Ajuntament, ara fa quatre anys, ho va fer amb un programa fet per tenir vots, però no per gestionar un Ajuntament. Això s'ha evidenciat en la manca d'ordre i de prioritats socials. Unió Mallorquina ha fet el joc que interessa al Consell per millorar la seva imatge.

Ara, el Govern Balear i el Consell Insular podran dir que a Sóller han fet un Centre de Salut, per exemple, però no servirà de res. No s'ha fet un local adequat ni amb les condicions mínimes perquè funcioni. Sóller tindrà els mateixos problemes sanitaris que abans.

Aquest n'és només un exemple. En podria esmentar molts més, i greus: il·luminació, casa de cultura, poliesportiu, burocratització constant del servei municipal, eliminació de fums, asfaltat...

A més, la veu de l'oposició no s'ha deixat sentir dins l'Ajuntament. Tampoc no ho han fet a la premsa. No han donat una imatge de treball i ara volen tornar a moure polèmica amb UM perquè s'atraquen les eleccions. Això és tenir molta barra! Volem comunicar, en un parell de mesos, una imatge d'oposició que mai no han sabut trametre. L'excusa que posen és que no hi han pogut fer res. Però al manco, haguessin pogut informar —com ara fan— el poble a través de la premsa. No ho han fet perquè no han fet feina i no tenien res a dir, ni sabien què passava dins l'Ajuntament. Com ara Unió Mallorquina, que vol fer de tot, ara que vénen les eleccions.

Tot això, i molt més, explica per què volem presentar una opció que, sense triomfalismes, faci simplement feina.

Jaume Ordines i Llobera

L'Esquerra Nacionalista al Parlament defensa

* LA SERRA DE TRAMUNTANA, el grup Esquerra Nacionalista-PSM al Parlament de les Illes Balears, va exposar la nostra oposició al Projecte de Camp de Golf en el terme municipal de Valldemossa, ja que entenem que atempta contra la protecció integral de la Serra de Tramuntana. (Gener-87).

* Que el Govern de la C.A. a través de la Direcció General de Joventut, comenci una campanya d'informació sobre l'Objecció de Conciència i la prestació social substitutòria del Servei Militar. (Desembre-86).

* Que a l'hora d'avaluar les inversions a les Illes Balears i el finançament de la nostra Comunitat Autònoma, el caràcter insular obliga a extreure el rigor de la recollida de les dades estadístiques tant en relació als diferents sectors estudiats (habitatge, alimentació, vestit, medicina, transport, i d'altres), com referent a l'anàlisi detallada per illes, atès que les dades recollides poden ser qualificades d'insuficients i poc realistes. Per això, defensam que l'Institut Nacional d'Estadística revisi la nostra

prospectiva que realitza a les Illes Balears a partir d'un major rigor analític dels diferents sectors, amb extensió de les anàlisis a cadascuna de les illes i tenint en compte el consum de les famílies unipersonals i de les que estan a càrrec de pensionistes o aturats. (Desembre-86).

* Que l'Administració Autònoma afavoreixi al màxim la instal·lació d'indústries a les zones més deprimides de les Illes Balears. (Nov.-1986).

* Que l'Administració Autònoma fomenti les indústries derivades de l'Agricultura, Ramaderia i Pesca de les Illes Balears (Nov.-1986).

* La protecció integral de l'arxipèlag de Cabrera. Cabrera és única en molts d'aspectes. Les riques colònies d'aus marines que nidifiquen als seus illots i la presència de races de sargantanes úniques al món, ja basten per considerar justament Cabrera com un dels espais ecològicament més valuosos de les Illes.

Per una majoria de progrés a l'Ajuntament de Sóller

L'Agrupació sollerica del Partit Socialista de Mallorca/E.N. entén que la tasca municipal s'ha de definir pel grau de serveis que rep el ciutadà, en correspondència a l'esforç fiscal que realitza. La manera en què es facin efectius aquests serveis, ha d'estar regida per criteris d'igualtat de tracte entre els individus (o col·lectius) i per l'honestitat de la gestió que el poble ha confiat als seus representants.

Els regidors són, en tot moment, servidors del poble, i mai arbitraris repartidors de privilegis. La seva capacitat de treball, i la dels grups polítics que els donen suport, s'ha d'orientar en millorar les condicions materials de vida dels individus, i no cap a interessos particulars o de partit.

La realitat present de Sóller ens mostra que el continuisme de la dreta en el Govern, no ha aportat substancials millores pels ciutadans, sobretot en comparança amb altres indrets del nostre país. Entenem que no s'ha fet el que era necessari fer, que es podria haver fet més del que els resultats ens mostren, i que el que s'ha realitzat ho ha estat sense atendre a cap ordre de prioritats i amb criteris poc clars.

Fruit d'aquesta anàlisi, entenem com una necessitat oferir una alternativa d'esquerres en el Govern del nostre poble, per quant la realitat s'ha encarregat de demostrar que la gestió de la dreta no ofereix solucions clares i definitives als problemes socials, econòmics i culturals dels sollerics.

El Partit Socialista de Mallorca/E. N. presenta la seva

candidatura a les eleccions municipals del proper juny del 87, convingut d'esser part essencial de qualsevol alternativa possible a la situació actual.

Els membres de la candidatura, i els simpatitzants que ens ajuden, creim amb una alternativa de progrés, al servei de tots aquells col·lectius que treballen per una societat més justa, lliure i participativa, sobre les bases del nostre compromís amb la identitat del poble de Mallorca i amb el socialisme democràtic i autogestionari.

La nostra voluntat és la de respondre a les exigències quotidianes del nostre poble, sense recórrer a sucursalsismes ni a falses posicions de progressisme que s'evidencien en fets i actituds. Per aquesta raó oferim un compromís de treball seriós i continuat dins del nostre Ajuntament, per aconseguir un millor nivell de comunicació entre el voluntat del poble i l'actuació municipal. Un treball que podem sintetitzar amb una millora continuada dels serveis que del ciutadà rep i amb una agilització administrativa, com a resultat d'una encertada gestió dels pressuposts municipals, amb criteris de rendibilitat social de les inversions.

Des d'ara en què comença la nostra tasca per un futur potencialment millorable, volem fer una crida a tots aquells sollerics que desitgin col·laborar amb nosaltres; als joves (i als no tan joves) que vulguin treballar en la comuna aspiració d'una utopia que entre tots hem de fer realitat.

PSM-Esquerra Nacionalista
Agrupació de Sóller.

2on. congrés del PSG-EG

Els dies 24 i 25 de gener de 1987 se va celebrar a Santiago de Compostela el 2on. Congrés del PSG-EG, un partit amb el qual el PSM-EN hi manté unes estretes relacions de col·laboració i d'afinitat ideològica. En aquest congrés s'hi reflectí la consolidació i el creixement, quantitatiu i qualitatiu, d'aquest partit de l'esquerra nacionalista gallega.

De la ponència d'estratègia parlamentària n'extremem el següent paràgraf: "El treball parlamentari és decisiu en la preparació d'una alternativa a Coalició Popular, que no sigui una simple reproducció de la dependència política, aquesta vegada sota l'aparició progressista del PSOE. (...) El PSG-EG ha d'esser al mateix temps oposició a Coalició Popular i al Poder Central, creant les bases d'una alternativa de Govern a curt termini que inclogui amb força i necessàriament les idees i el programa de l'esquerra nacionalista.

En aquest sentit, la real expectativa existent a Galícia per una alternativa

UNHA NOVA ESQUERDA
PARA UN VELLO PAÍS

CONGRESO
PSG-EG
Santiago de Compostela, 24 y 25 de Enero de 1987

progressista a C.P. ha d'esser orientada en un sentit que es fonamenti en programes reals a favor de les llibertats, del progrés econòmic i social i en el desenvolupament cultural, i no en el vell verbalisme del PSOE afavoridor de l'immobilisme".

En aquest congrés hi assistiren delegacions de la Unitat del Poble Valencià, Euskadiko Ezkerra i PSM-EN.